

Izhaja vsak torek in soboto ob 4. uri popoldne. Ako pade na ta dneva praznik izide dan prej ob 6. zvečer. Stane po pošti prejemati ali v Gorici na dom pošiljan celoletno 10 K, polletno 5 K in četletno 2-50 K. Prodaja se v Gorici v tobakarni Schwarz v Solskih ulicah, Jellersitz v Nunskih ulicah in Leban na Verdijevem tekalšču po 8 vin.

GORICA

Uredništvo in upravnništvo se nahajata v »Narodni tiskarni«, ulica Vetturini h. št. 9.
Dopise je nasloviti na uredništvo, oglase in naročnino pa na upravnništvo »Gorice«. Oglasi se računijo po petitvostih in sicer ako se tiskajo 1-krat po 14 vin., 2-krat po 12 vin., 3-krat po 10 vin. Ako se večkrat tiskajo, računijo se po pogodbi.

Izdajatelj in odgovorni urednik Anton Bavčar.

Tiska »Narodna tiskarna« (odgov. L. Lukežič).

Dva važna predloga poslanca Fona.

V seji dne 9. aprila je poslanec Fon stavil na naučnega ministra naslednjo interpelacijo:

Slovenščina pri maturi.

»Goriška gimnazija in realka sta čudna izjema avstrijskega srednjega šolstva. Nemci na Goriškem niso prebivalstvo in tudi nimajo mnogo šolskih otrok, vendar je na vseh srednjih šolah nemščina učni jezik za većinoma slovenske in italijanske učence. Le krščanski nauk se v nižjih dveh razredih poučuje v slovenskem in italijanskem jeziku. Posledica te nezdrave pedagogike so dijaški nemiri in neredi, učni neuspehi in pritožbe roditeljev. Sedaj pa pride še nov udarec naučne uprave. Doslej sta bili slovenščina in italijanščina ravnopravna predmeta za maturo. Nova navodla za maturo pa popolnoma izključujejo oba deželna jezika pri zrelostnih izpitih. To se mora še o pravem času popraviti, in sicer tako, da za slovenske in italijanske učence odpade izpit iz nemščine ter se nadomesti z izpitom iz materinščine. Za to vprašajo podpisani naučnega ministra: 1. Kako opraviči določbo, da sta na Goriškem izključena oba deželna jezika kot predmeta pri maturi? 2. Ali hoče gospod minister takoj potrebno ukreniti, da že pri bodoči maturi na goriških srednjih šolah materinščina velja kot izpraševalni predmet namesto nemščine.«

Poslanec Fon je stavil tudi posebno za gostilničarje po vaseh važni predlog, glede na oprostitev užitninskega davka na vino, ki ga rabi gostilničar za se in za svojo družino ter delavce. Predlog pravi med drugimi:

Zasebnik redno ne plačuje užitninskega davka na vino, ki se spije v lastni hiši. Gostilničar pa mora plačati užitninski davek za vino, dasi ga sam pridela, uživati mora torej dražje vino kakor negostilničar. Razloček med gostilničarjem in negostilničarjem je tim večji čim večjo ima rodbino in čim več delavcev. V marsikaterih krajih dobi kmečki delavec eden liter do 1 $\frac{1}{4}$ litra vina na dan. To kaže jasno, za koliko je oškodovan gostilničar. Mnogokrat se pripeti,

LISTEK.

Romanje na Vitovsko Goro.

Pot mojega življenja. — Štefan Levkós.
(Dalje.)

Ko me je vzrla, se je po bliskov vspela iz grma.

Strah se mi je razlil po udih, kakor raztopljen svinec, vendar sem s čudno naglostjo skočil k tanki brezi, — mislil sem, da švigne mimo.

Že v zraku se je hipoma v gladkem polkrogu zagnala okoli mene in me priklenila k brezi, — potem me je počasi ovila od nog bo glave k drevesu. —

V prvem trenutku sem se skušal z vso silo oprostiti, a vsa tista sila in vsa moč je bila samo v mislih, rokah in nogah je ni bilo čisto nič; stal sem kakor iz jekla vlit, prikovan k drevesu.

Samo glavo sem imel toliko prosto da sem jo napol obrnil, in ko sem se ozri, sem zagledal tik pred seboj — njeno glavo!

Dvoje oči se mi je zapihilo čisto na dno duše. — — —

da gostilničarji posestniki zapro gostilno, ko imajo delavce, da jim lahko dajo užitnine prosto, torsj ceneno vino. Od zaprtih gostiln pa nimajo koristi ne država, ne dežela in ne občina. Podpisani predlagajo: Visoka zbornica skleni: Vlada se poziva, da predloži nemudoma zakonski načrt, po katerem bodi užitninskega davka prosto ono vino, ki ga rabijo zase, za svojo rodbino in za delavce. V formalnem oziru se predlaga naj se nakaže predlog brez prvega čitanja davčnemu odseku. Slede podpisati.

„Stvarni odgovori“.

Danes moremo svojim čitateljem postreči s pristnim vzorcem »stvarnih odgovorov« »Elinosti«. Bilo je menda preteklega oktobra, da smo naslovili na »Elinost« celo kopico vprašanj s pozivom, naj nam blagovoli vendar enkrat nanje odgovoriti. Najvažnejše med njimi je bilo kajpada onc, katero smo tudi v zadnjem članku navedli, vprašanje namreč, kako bi bili mogli naši poslanci pri obravnavi zakonskega načrta za vol. reformo najmanj štiri laške poslance prisiliti — toliko jih je trebalo za $\frac{2}{3}$ sko večino — da bi bili glasovali za vol. red, kateri bi bil dal nam Slovincem vsaj en glas večine. Na odgovor na to vprašanje smo bili posebno radovedni; kajto vprašanje je bilo jedro, središče vsega spora med nami in »Elinostjo«. Kako hitro bi mogla ona dokazati, da so imeli naši poslanci to moč v rokah, da je pa niso hoteli iz katerih koli ozirov uporabiti, potem bi bilo našega boja konec, mi bi bili premagani, in našim poslancem bi bil pritisnen na čelo pečat izdajstva.

Vsako lahko razume, da smo z veliko nestrpnostjo pričakovali tega odgovora in dokaza. Že blizu pol leta prebiramo »Elinost« skrbno list za listom, iščemo usodne odločitve. Ali zastoj! ... Pa stoj! Zdi se, da smo ravno v »Elinostinem« članku »Mizika v pasti« na nekaj naleteli. Čim več prebiramo to mesto, tem bolj se nam usiljuje domnevanje, da bi to utegnil biti težko pričakovani odgovor. Čujmo ga torej!

»Nu, na nekatera zavijanja, zvrčanja, natezanja vsake logike na Prokrustovo posteljo, na drzna podtikanja v

zadnjem članku »Gorice« moramo vendar še enkrat reagirati, ali čisto na kratko. »Gorica« meni gotovo, da se poslužuje bogve kakih finez, v resnici pa so to le nerodnosti, ki ovajajo, da tem gospodom nedostaja le vsake zmožnosti za pošteno in stvarno polemiko, vsakega resnicoljubja, ampak tudi vsake narodne samozavesti, vsake energije, vsake vere v samega sebe, kakoršna je potrebna v boju za pravice in za bodočnost naroda. Ali res ne čutijo gospodje, kako uničujočo sodbo o samih sebi pišejo, ko se v jednomer sklicujejo na moč Lahov na dejstvo, da imajo Lah večino in da nočjo dati te večine iz rok?!«

To bi bil torej tisti odgovor, s katerim se je »Elinost« po dolgih šestih mesecih upala najbližje stopiti naši zahtevi: naj dokaže, kako bi bili mogli naši poslanci Lahe prisiliti, da bi bil novi vol. red prinesel Slovincem večino! To je torej vse ono neizdržljivo bogastvo na argumentih, čez katere razpolaga »stvarna« »Elinost«! Najpriprostejši seljaki nam bi menda k temu odgovoru, pripomnil: Gospoda, ta »odgovor« »Elinosti« ni od Vas zahtevani dokaz, ampak to je le grajs, ker Vi oziroma Vaši poslanci najbrže nočete razumeti in priznavati nasvetov in navodil, katere Vam je »Elinost« podala — to ni drugače mogoče, če ne, bi ne mogla tako pisati — v svrhu pridobitve zbornične večine. Tako bi argumentiral priprost seljak, tako bi sodil zdrav razum. In »Elinost«? Ona hoče tudi tako imeti: Vsi njeni čitalci naj sodijo in bodo uverjeni, da je ona že na svojih tržaških in istrskih poslancih našim poslancem in nam ad oculos dokazala, kje je treba Lahe zagrabit, da izpuste večino iz rok. Če so že njeni poslanci v Istri in v Trstu znali priti do večine, zakaj bi ne mogli naši v Gorici! Da so pa »Elinostim« poslanci tako lahko izvoljevali večino (razume se ne večino v zbornici, ampak le v glavah tistih nje čitalcev, ki so ji dali v zakup svoje misli in svojo pamet), jim je po nje »receptu« pripomogla: 1. vsa narodna samozavest; 2. vsa energija; 3. vsa vera v samega sebe, kakoršna je potrebna v boju za pravice in za bodočnost naroda; 4. poveljujoča

čutil sem po udih moč, a tako šibka in slaba je bila, da sem onemogel zdrknil na kolena, ko so vezi popustile same od sebe.

Upal sem, da sem že prost, a bal sem se odpreti oči, bal sem se pogledati. In ni bil prazen moj strah.

Čez hip sem namreč zopet začutil, — čez prsa in in krog vratu se mi je ovilo, — a ni bilo mrzlo in opolzko, začutil sem, kakor bi se mi ovila krog vratu mehka roka, tako prijetno mehka in topla, nehote sem zavzet odprl oči.

Tista glava tik pred menoj.

Tiste oči so me spekle na dnu duše. —

Zakril sem obraz z rokami. — —

Ko sem se zbudil in zavedel in pogledal okrog sebe, ni bilo nikjer več lepega, prijaznega travnika, — klečal sam v pustem, kamenitem kraju tik pod vitovskim vrhom; neskončno strm in neskončno visok se mi je zazdel tisti hip. V bleščeči, svetli in jasni luči je žarelo svetlišče na vrhu.

Spomnil sem se travnika in megle na gori in megla pred seboj in grma in vsega drugega. — — —

sodba o samih sebi, ki ne dovoljuje nobenega sklicevanja na moč Lahov, na dejstvo, da imajo Lah večino in da nočejo dati te večine iz rok. Ta klasična »sodba« je neki Lahe tako grozno oplasila, da ni bilo treba »Elinostinim« poslancem niti rokavov vhati.

Ali razume »Elinost« ta quid-pro-quo? Pozivana, naj dokaže, molči — čez dolgo časa vrže v isti zadevi par splošnih publih fraz v svet, pri tem naredi obraz, kot da bi bila vse že podrobno dokazala in — nje stvarni odgovor je izgotovljen. Sporna točka med nami in »Elinostjo« glede večine je tako enostavna, prirosta in jasna, da jo more pronikniti razum šestletnega otroka: Za premembo vol. reda je treba dvetretjinske večine, ki je znašala po prejšnjem vol. redu brez nadškofa 14 glasov, 10 glasov je bilo slovenskih, torej je trebalo se 4 glasov laških. Zdaj bi pa mi radi vedeli, kdo je (z dovoljenjem) tak tepec, da stopi k 4 laškim poslancem z zahtevo: glasujte z nami za tak vol. red, da dobimo z njim Slovinci večino, katero ste imeli doslej Vi Lah! In nič drugega nego to — bedarijo zahteva »Elinost«, ko zahteva slov. večino od naših poslancev. Kaj bi rekla »Elinost«, ako bi prišel kak laški časnik s tako insinuvacijo na dan? Najbrže, da je znorel. In ni tudi njena zahteva uprav — blazna! Ni li v blaznost segajoča predrznost, traktirati našo javnost s tako (oprotite izraz!) oslarijo! In potem, ko se usmeli do takega krvavega žaljenja, si dovoljuje še obsojevalno moraliziranje o narodni samozavesti, o energiji, o veri v samega sebe itd. In da je zafrkacija kompetna, privleče še svoje tržaške in istrske »vzorke« na dan, rogajoč se: »Če bi se tržaški in istrski Slovani hoteli postaviti na tako stališče disperacije in pravega muslimanskega fatalizma, potem bi bil za nje že davno tu začetek konča. Ali Tržičani in Istrani so pokazali, da se rezani iz drugačnega lesa in da imajo nekoliko več vere v svojo moč in vrednost.«

O tej »Elinosti« toli priljubljeni bahaški samohvali bodemo imeli priliko podrobneje govoriti, za danes konstatiramo le, da o tem opevanem »rezanju iz drugega lesa«, o tej večji »veri v

»Sanje, hude, neprijetne sanje! — Vse je izginito!« —

Vse je izginito, samo na dnu duše je nekaj tlelo in peklo. Kdo bi vedel, kaj je bilo to! Morda dva žareča ogla, morda kes, velik, pekoč!

»Sen! In ves sen porojen iz neskončnega hrepenenja, ki me je gnalo v meglo! Morda pa je bilo hrepenenje samo iz megle porojeno in spočeto šele v megli, ki vleče, vabi, izvabi!« — —

O Vitovska Gora, izginita si, oči so te zgubile; srce je romalo mimo, — izginito je hrepenenje po tebi; — srce in duša bi te bila kmalu zgubila, — zgrešila, — mrzla, hladna sta romala mimo.

Romalo je srce, hrepenenja polno, svojo pot, a v njem ni bilo misli o tvojem blagoslovljenem vrhu.

Čudna sila, — kakorkoli je že bilo, — je gnala romarja v meglo, v pogubo skoraj. Raztrosil je ciklamne v rujavo, umazano glužo. Čudijo se romarji za za njimi: umazana luža polna rudečih, opojnodisečih ciklamnov, poteptanih, pohojenih.

(Dalje pride.)

svojo moč in vrednost" vedo govoriti le pube fraze „Elinosti“ in njej sorodnih časnikov, fraze, oprte na zavijanje in tajenje resnice in na „farbanje“ ljudstva, a najnovejša zgodovina volilnih reform na Primorskem ne ve o tem nič povedati. In šlo se je tukaj za boj med poslanci pri sklepanju novega vol. reda, ne pa za narodnostne boje med ljudstvom. Na Tržaškem ni ta boj vol. reforme še izvojevan. Lanski vol. načrt leži že v grobu. „Elinosti“ se je sicer lani bahala, da so ga spravili o večnost njeni poslanci, a letos je — kakor smo že pisali — to pozabila in prepušča to zaslugo vladi, iz česar sledi, da sta „rezanje iz drugega lesa“ in vera v svojo moč in vrednost“ ostali pri ničli. O uspehu letošnjega vol. načrta pa že dela „Elinosti“ kisle oblake, torej imata „rezanje“ in „vera“ zopet malo upanja. Čez istrsko vol. reformo so zdaj računali skleneni, in končni uspeh je tak, da sta se „rezanje“ in „vera“ „Elinosti“ katastrofalno izjavila. —

Kakor nam ljubezen do istrskih sbratov izsiljuje globoko obžalovanje, da je uprav fenomenalna slovanska zmaga pri minulih državnozbornih volitvah tako malo izkoriščena pri sklepanju nove vol. reforme istrske, tako nas sili čut dopravnice in poštenosti priznati zadoščenje, da je ta ponesrečena vol. reforma dala „Elinosti“ tako orjaško moraino klofata, kakor je ni doslej enake vrste prejel še noben slovenski častnik. Predrzno umeševanje izvendeželne „Elinosti“ v notranje zadeve naših volitev in naših bojov med strankami v toli intenzivni meri, neopravičena pomoč eni stranki proti drugi, utihotapljanje sporne snovi v deželo, hujskanje stranke proti stranki, podžiganje strankarskega nasprotnosti in sovraštva, oškodovanje narodnega miru in posebno še ta nezaslišana gonja zoper goriško vol. reformo so dejanja, ki morejo izhajati le iz brezobzirne oholosti, iz brezvestne zlobe, in nebrzdane strankarske strasti, iz nedostajanja zmisla za narodni mir in iz pomanjkanja pravega rodoljublja. „Elinosti“ je grešila, hudo grešila, a doletela jo je zaslužena kazen o ponesrečeni istrski vol. reformi. Postala je nekam tiha in manj občutljiva. Neugodna sporočila o istrski reformi ji zapirajo sapo. Na uničevalen uvodni članek v „Slovenca“ od 30. marca, sestavljen na podlagi opozicije Spinčiča in Mandiča proti nov. vol. redu „Elinosti“ molči. Doslej je „Elinosti“ še vedno rada objavljala vsebino Spinčičevih govorov, kje je torej njegov dolgi govor zoper ponesrečeno vol. reformo? Na dan ž njim! Hic Rhodus, hic salta!

Dopisi.

Podmelec. — Dopisniku „Soča“ in „Primorca“, veleučnemu stricu iz Rakovca, ki spada, kakor sam priznava, v trumo liberalno mislečih in volečih tisočev, — ki primerja in presoja klerikalne in liberalne časnike, kateri ima bolj prav, in ki je „pošten katoličan“ in vrši „svoje“ krščanske dolžnosti, — temu veleumu svetujeta podpisana, naj pogleda malo v katekizem o 1. božji zapovedi in pove „Soči“, da se je tukaj že pred petimi meseci ob času sv. misijona na podlagi teh edino pravih načel glede branja protiverskih časnikov izpovedovalo. In pri tem ostaneta, bodisi da klerikalci zmagajo ali propadejo, v Podmelen pri Rakovcu oba duhovnika: Ivan Kovačič Nikolaj Sedej, župnik. kaplan.

Politični pregled.

Naši kmečki poslanci za zavarovanje malega kmeta.

Ker vlada hoče vpeljati le zavarovanje tovarniških in poljedelskih delavcev izključiti pa od zavarovanja malega kmečkega posestnika, so poslanci z združenimi v „Kmečki zvezi“, med njimi oba naša goriška poslancina, sklenili sledečo resolucijo na vlado:

„Z ozirom na splošno in pravično željo kmečkega in obrtniškega prebivalstva, da se zavarovanje za starost in onemoglost razširi za vse delavske kroge, zahteva agrarna zveza državnih poslancev, da se zavarujejo ne le tovarniški delavci in kmečki posli, ampak tudi samostojni kmetje in rokodelci. Agrarna zveza pozivlja vlado, da ne predloži polovičarskega načrta, marveč skrbi, da so dobrote starostnega zavarovanja deležni vsi revnejši delavski stanovi.

Ato vlada torej doslej ni mislila na tako splošno ljudsko zavarovanje, ali če so morda velike težave in zavarovalnotehniški pomisleki proti skupnemu zavarovanju vseh delavskih stanov v enem zakonu, potem pa zahteva agrarna zveza, da vlada obenem z načrtom starostnega zavarovanja za tovarniške in poljedelske delavce predloži tudi načrt za tako zavarovanje kmečkega in rokodelskega stanu.

S tem pa agrarna zveza tudi odločno zavrača očitane, češ, da hoče onemogočiti delavsko zavarovanje. Agrarna zveza mora zahtevati „iunctim“ med obema načrtoma zakonov.“

Novo delavsko ministerstvo je bilo sklenjeno po dolgi debati v petkovi seji drž. zbora. Posl. Kovšec je predlagal naj se odstavi profesor Wahrmond, ki je žalil krščanstvo in inomoški univerzi. Prihodnja seja drž. zbora bo 30. aprila.

Oborožena vstaja v Bosni.

Iz Sarajeva se poroča, da imajo Srbi v Sarajevu, Mostaru in Banjaluki podobore bosanskega vstaškega odbora ki ima svoj sedež v Belgradu. Ti pododbori razpolagajo z velikimi zalogami orožja. Srbski častniki so izdelali načrt za vstajo in začeli so že ustanavljati tajne vstaške oddelke. Bajje je vstaški načrt odobren od srbskega generalnega štaba.

Novice.

Razpisani župniji. Knez nadškofijski ordinarijat zopet razpisuje izpraznjeni župniji v Ravnah pri Cerknem ter v Zgoniku pri Proseku, in sicer do zadnjega maja t. l.

Za slovenske srednje šole v Gorici. Pri glasovanju o resolucijah glede na srednje šole je bila odobrena z večino glasov resolucija poslanca dr. Žitnika, ki pozivlja vlado, naj se ustanove slovenske vspelednice na goriški gimnaziji.

Morebiti še doživimo, da napadejo za ta lep uspeh „izvestni“ malkontentni liberalni krogi delavnega in zaslužnega poslanca Žitnika, seveda v tonu, ki ni običajen niti po polnoči v srednjestrških gostilnah.

To je lep uspeh „Slovenskega kluba“, ki znači, da so naši poslanci neumorno na delu v vseh ozirih.

Za slovensko maturo. V proračunskem odseku je posl. dr. Korošec v imenu naših poslancev zahteval, naj se izprašujejo pri zreli izkušnjah slovensko in ne nemško učenci na tistih gimnazijah, kjer je veliko slov. učencev. Kar se tiče očitanja soc. dem. poslanca Seitza, da veroučitelji silijo dijake k verskim vajam, vpraša govornik ministra, kaj je s tistimi, svobodomiselnimi supleni, ki dijake silijo, naj brezversko mislijo. Zavzema se za ustanovitev gimnazijev in realk v vseh slovenskih deželah. Na onih srednjih šolah, ki izkazujejo večje število slovenskih učencev, naj se nastavijo taki učitelji za vse predmete, ki so zmorni tudi slovensčine.

Proračun o srednjih šolah se odobri.

Narodna obramba. „Slovenska krščanska socialna zveza“ v Ljubljani je osnovala poseben odsek za „Narodno obrambo“. Taki odseki se ustanovijo tudi pri drugih S. K. S. Z. Ljubljanski odsek je že nabral za „Šolski dom“ v Gorici 60 kron; 60 kron pa za „Narodno šolo“ v Rožu na Koroškem.

Prosimo pošiljati že rabljene jubilejne znamke na „S. K. S. Z.“ v Gorici ali na naše uredništvo. Znamke se porabijo v prid našemu goriškemu slovenskemu šolstvu. Na delo!

Prvi vagon naših vžigalic je že pošel! Knulu se začne razpošiljati drugi! Naše slovenske šole v mestu bodo dobile od tega že lepo vsoto. Goriški Slovenci! Somišljeniki! Neutrudno na delo, da se razširijo te vžigalice povsod. Slovensko šolstvo v Gorici bo imelo korist od tega.

Somišljeniki! Somišljenice! — Zahtevajte v vseh prodajalnicah in tobakarnah vžigalice „Slovenske krščanske socialne zveze“. V korist obmejnim Slovincem! Kupujte te naše vžigalice!

Iz veselja, da se ga je „Soča“ zopet spomnila, darujo gosp. Svetoslav Premrou — bivši „zadružni minister“ po „Sočini“ milosti, sedaj po omeglosti njenega urednika „semeniški profesor“ — „Šolskemu Domu“ znesek 10 kron. Posnemanja vredno! Menimo, da bi bilo to najboljši odgovor na surove „Sočine“ osebne napade. Napadeni somišljeniki, posnemajte! Za vsak napad v liberalnem časopisju en dar našemu „Šolskemu Domu“ in drugim našim socialnim ter kulturnim napravam.

Kmečka hranilnica in posojilnica Kozana-Vipolže. V nedeljo dne 5. t. m. je bil v Kozani vstanovni zbor hranilnice in posojilnice v Kozani. V načelstvo so bili izvoljeni: P. n. Andrej Prinčič (Kozana 126) kot načelnik, Janez Vuza, vikar v Kozani, kot blagajnik, Jožef Jakončič (Kozana 26), Andrej Jakin (Kozana 139), Jakob Pirih, vikar v Vipolžah, Jožef Podvršič (Vipolže 22) in Jožef Školaris (Vipolže 49). V nadzorstvo pa so bili izvoljeni: P. n. Karol pl. Reja (Kozana 5) kot predsednik, Feliks pl. Reja (Kozana 89), Karol Jakončič (Kozana 108), Alojzij Prinčič (Vipolže 23) in Andrej Jakončič (Vipolže 11). — Na ustanovnem zboru sta govorila č. gosp. dr. A. Pavlica in g. Svitoslav Premrou, poslovodja „Goriške zveze“. Živela nova trdnjava kmečkega ljudstva!

V Grgarju je bil v nedeljo dne 29. marca vstanovni zbor „Kmečke hranilnice in posojilnice“. Govorila sta č. g. dr. Pavlica in g. poslovodja Bitežnik. V načelstvo so bili: P. n. Andrej Doljak kot načelnik, Josip Godnič, kurat kot blagajnik, Anton Drufovka, Janez Filipič, Josip Budin, Josip Caj (Ravnica) in Ant. Vodopivec, nadučitelj. V nadzorstvo pa so bili izvoljeni: P. n. Franc Jaretič kot predsednik, Ivan Spitzer, vikar, Anton Pavlin (Ravnica), Jožef Boltar in Valentin Leban.

V Križu na Vipavskem se je ustanovila v nedeljo dne 29. marca „Kmečka hranilnica in posojilnica“. Govoril je p. n. g. Svitoslav Premrou, poslovodja „Goriške zveze“. V načelstvo so bili izvoljeni: P. n. Ivan Kodre župnik kot načelnik, Karol Črnigoj (Česta), Ivan Simonič (Plače), Anton Stopar (Dobravljje), Jernej Simonič (Plače), Anton Mrevlje (Sv. Križ) in Valentin Trošt (Male Zablje). V nadzorstvo pa so bili izvoljeni: P. n. Josip Vovk (Dobravljje) kot predsednik, Filip Pavlič (Sv. Križ), Karol Belja (Male Zablje), Anton Špelt (Plače) in Franc Bizjak (Česta).

Čegavo glasilo je „Soča“? Že večkrat smo opozarjali javnost na sumljive znake prijateljstva, ki jih opažamo med lastnikom „Soče“ in pa luteranskim pastorjem v Gorici. To nam potrjuje tudi „Soča“ z dne 7. aprila. V posebni notici vabi na pridigo, ki jo bo imel kmalu luteranski pastor iz Ljubljane v farovžu goriškega pastora o Primožu Trubarju. Obenem pristavlja, da naznani pozneje, kedaj bode pridiga. Tukajšnjega nemškega luteranskega pastora nazivlje „č. g. župnik Schmidta“, slovenske katoliške duhovnike zmerje pa s farji.

Glavni častilci Primoža Trubarja so pristaši „Svobodne Misli“, ki taje obstoj Boga in zametavajo krščanstvo in vsako vero sploh. Zato ne bomo raziskavali, zakaj

je začel Gaberšček častiti Primoža Trubarja, ali radi „č. g. župnika Schmidta“, ali radi „Svobodne Misli“. Glavna stvar je tem ljudem, udariti po katoliški cerkvi. To je jasno! Če pa je nemški luteranski „č. g. župnik“ tako prijazen, da odpre tudi svojo blagajnico, v kateri se nahajajo marke iz Nemčije, namenjene za razširjenje luteranstva po naših krajih, je pa seveda še bolje: tem ložje in slajše je udariti po klerikalcih, po rimskih hlapcih! In še se dobe ljudje, ki ne uvidijo, kam vodi liberalizem! So pa tudi ljudje, ki nočejo tega uvideti, ker delajo za liberalizem skrivaj. „Naš Glas“ prašamo: Če niste hinavci, odgovorite nam: ali je proti veri, ali ni, če kdo dela za luteranstvo. Odgovorite! Čas je tukaj, ko je treba pokazati pravi obraz! Ljudje s hinavskimi lartami na obrazu imajo svoje uspehe le enkrat: o pustu. Tako se je zgodilo tudi vam le enkrat, da ste premotili pri pustnih volilnih ljudi, a jih ne bodete več, ker vam potrgamo krinke raz vaših obrazov.

Prih. dež. volitve jih že skrbe.

„Elinosti“ je prinesla z Goriškega dopisje, ki je ena miniaturna verna slička utihotapljenega agrarno-liberalne zmage. Izza vrstic mu skrivnostno veje prepričanje, da je ta temačna zmaga sestavljena iz neštevilnih faktorščičev, katerih veliko število spada v zbor muh jednodnevnic. Za hip so se našli, a se nikdar več ne najdejo. Ta mračna slutnja mori duha dopisnika — „rodoljuba“. Skrb, kaj bo za šest let, mu poraja misel, „da bi bila dolžnost novoizvoljenih poslancev (seveda agrarnoliberalnih), da pred vsem zastavijo vse svoje sile na to, da se odpravijo vsaj glavne pogrške nove vol. reforme in njene sramotne posledice za naš narod“. — Ubogi „šimel“, še te niso nehali jahati! „Pogrške“, „posledice“! Kaj pa če bi imenovali otroka po imenu? Torej: Rlečo cunjo, v katero so liberalci zavito vol. reformo kazali lahko-vernim in topoumnim puranom. Pa pustimo jih, naj se „frigajo“ v svojih frazah!

Čujmo torej nadaljevanje „kunšnega“ rodoljuba: „To bi bilo pred vsem, da se vzpostavi status quo ante glede narodnostnega posestnega stanja v katerem oziru trpe Slovenci zbog nove vol. reforme. To prejšnje stanje pa bi se dalo doseči s tem, da bi se vol. red na novo tako predelal, da bi se odpravile skupne volitve za vso deželo v slovenski in italijanski splošni kuriji in v italijanskih „astih“. — Temu svojemu predlogu dodaja neumljivi „rodoljub“ sicer to-le pripomni: „Mislim, da je vsakomur takoj jasno, kaj tak predlog namera in ni potreba še posebnega komentarja!“ — ali mi menimo, da bi komentarja trebalo, ker ni najbrže niti en procent „Elinostnih“ čitateljev te kolobacije razumel, morda ne celo dopisnik sam. „Status quo ante“ narodnostnega posestnega stanja hoče imeti, kakor da bi se bilo to posestno stanje po nov. vol. redu Bog ve kako premenilo, ako volita slovenski in laški del dežele vsak zase skupno po tri poslance, in ako voli po večini prebivalstva laška Gorica skupno z laškimi mesti! Uganiti se pa vendar le da, kaj teži sree „rodoljuba“; boji se, da se pri prih. volitvah ne bo dalo več tako zmagati, in zato slutiti, da bi bilo bolje za agrarce in liberalce, da bi vsak okraj tudi v splošni kuriji za se volil po enega poslanca, ker bi jim vsaj sežanski okraj ostal. Glede Gorice si pa hoče tudi ta „rodoljub“ steči rekord na polju nezmyselnosti; hoče menda — kolikor se da iz njegova kolobacije izlušiti — naj se Gorica loči od drugih laških mest in voli svoje zastopstvo zopet sama zase. Torej namesto da bi vsi mestni Lahi volili 4 poslance, naj bi se zopet delili: goriški dva, furlanski pa dva. In to imenuje „rodoljub“ „spremembo narodnostnega posestnega stanja!“ No pa saj vemo, kako bedarijo ima tudi on v mislih, a zdi se mu že tako neslana, da jo noče imenovati. Liberalni kalini naj namreč verujejo, da se slovenska niti četrtinska manjšina v Gorici kar jutri izpremeni v večino in da bi bila Gorica že poslala slov. za-

stopstvo v dež. zbornico, če bi ne bilo te presnete vol. reforme. In zsto tudi „rodoljubni“ kalinček prav skrivnostno čivka pesmico, da bi ostalo Slovincem vsaj upanje, da si v doglednem času pridobi večino, tako pa je to upanje izgubljeno za vedno. Upanje na prih. stoletje! Doglede n čas za sto in več let! O ti zakrkneni frazerji! In pa še kako otročji! Za take lapalije naj se komaj vderajnja vol. reforma kar jutri izpremeni! Naj nam pove ta „bistroumni“ „rodoljub“, s kako dvotretjinsko večino!

Za dodatek še kratak vzgled, s kakimi temeljitimi misleci imamo opraviti. Gorica proč od Furlanije — modrujejo — ker bode jutri slovenska. Zopet na drugi strani: Furlanskim mestom se godi krivica, ker jim je z vol. reformo vzeta možnost, priti do zastopstva v dež. zbornici. — Te dve premisi daste torej logični zaključek: Ko dobodejo (jutri seveda) Slovenci v Gorici večino, se jim bode godila krivica, ker pridobejo kar štiri poslance namestu dva. — Tableau!

Liberalna prosvitljenca Josip Volčič in Anton Švara. V „Soči“ od 31. marca imata dolg dopis iz Komna Josip Volčič, župan, in Anton Švara. Teh dveh možakarjev sicer ne poznamo prosvitljena sta pa, da se vse kadi. Po vsebini dopisa soditi, sta ga sama spisala, s ker je dopis pisan popolnoma v Gabrščekovem žargom in ob enem s precejšnjimi slovniškimi pogreški in v slabi stilizaciji, priča, da ga je spisal kak napol-izobraženeč, Josip Volčič in Anton Švara sta ga pa samo podpirala — v svojo blamažo. — Josip Volčič in Anton Švara pravita, da duhovniki lažejo, obrekujejo, kradejo čast in poštenje in pa zlorablajo vdoro. Še hudir mora biti jezen na to, ne pa samo Josip Volčič in Anton Švara.

Celo v jarem ju hočejo ukleniti duhovniki. A Josip Volčič in Anton Švara nista živina, pravita, ampak Slovenca, ki imata svoje prepričanje, in zato sta vodila za poslance može, ki so narodni, pametni in dobri gospodarji. Tu imata gotovo v mislih oba Štreklja, Gabrščeka, Gregorina, Frankota in Križniča. To so torej može, ki so narodni, pametni in pa dobri gospodarji. No, dobri gospodarji so pa res vsi. Oba Štreklja znata gospodariti s trtami. Gregorin je bogat tržaški advokat, Franko pa si jo do vrha napolnil žepe z denarjem „nerazsodne mase“, kakšno pamet pa ima Križnič in kakšen dober gospodar je, o tem pa gotovo nista imela časa razmišljati Josip Volčič in Anton Švara, ker jima je Gabršček le nekaj dni pred volitvijo ukazal, da morata po svojem prepričanju voliti tudi Križniča. Da pa je od vseh teh najbolj naroden Gabršček, pričajo laški in nemški napisi na njegovi botegi, in da je tudi dober gospodar priča to, da je iz ubožnega šomaštva postal bogatin, ki se že dolgo let vozi v prvem razredu po svetu, zdaj je pa zašel celo zajfo prodajati, katero priporočamo tudi Josipu Volčiču in Antonu Švari, da se ž njo umijeta vselej, kadar pošljeta še kak tako neumen in umazan dopis v „Sočo“, kakor zadnjič. Pa Josip Volčič in Anton Švara imata prav, da se pustita komandirati od Gabrščeka in ne od gg. duhovnikov in zato sta pohvale vredna, pravita. — „Vera ni v nevarnosti, ampak v nevarnosti je narodnost naša“, pravita Josip Volčič in Anton Švara in prav imata. Ona dva že vesta, da pri liberalcih vera ni več v nevarnosti, ker je nimajo nič, v nevarnosti je pa že celo narodnost. Kadar pa še to izgubijo, tudi to ne bo več v nevarnosti.

Dobro sta povedala Josip Volčič in pa Anton Švara! Pa kaj ne bosta, saj sta izobražena in spadata k inteligenci, ne pa kakor klerikalci, ki so analfabeti, kakor na Kranjskem. Če bi Josip Volčič in Anton Švara ne bila tako strašno izobražena, bi tudi vedela, da so taki klerikalni analfabeti tudi na Štajerskem, Koroškem, posebno pa na Dunaju, kjer je sam cesar doma. Ali da bi bili kleri-

kalski samo analfabeti, bi toliko zamerila Josip Volčič in Anton Švara, ampak se dajo celo kupiti in prodati kakor živina za liter vina, vrečo otrobov in za par kilogramov soli in vrhu tega se še skrivajo kakor kukavice, da jih ne [morejo dostojni liberalci napadati, sramotiti in zmerjati in vprašati kje je tistih 15.000 kron. To je res žalostno, prav žalostno! In zopet pravita Josip Volčič in Anton Švara, da pri liberalcih ne gre za vero. Temu je priča neki mož blizu Komna, ki je naročen na „Svobodno misel“, a je okoli agitiral z razpelom v roki, kakor češ „gre za Kristusa“. No, se vidi, da je ta mož dobro spoznal iz „Svobodne misli“, da liberalci res rujejo proti veri in proti Kristusu. In Josip Volčič in Anton Švara bi morala vedeti, ker sta prosvitljena človeka ne pa krave, da „Svobodno misel“ izdajajo, pišejo, priporočajo, propadajo, kupujejo in berejo liberalci, ne pa politikujoči nunci.

Na koncu svojega prosvitljenega dopisa pa dajata prav lepe in očetovske nauke gospodom duhovnikom. Josip Volčič in Anton Švara, namreč. Pravita jim da naj se držijo bolj cerkve in šole. manj pa naj se vtikajo v posvetne in njih gospodarske razmere, dragače jih bosta povsod prezirala. To pa ni špas! Torej gospodje duhovniki, ubogajte vendar, poslušajte ta klic, če ne vas bosta prezirala Josip Volčič in Anton Švara. In potem kaj bo! Bog je rekel svojim učencem pri vsaki priliki „mir z Vami“, pravita Josip Volčič in Anton Švara (drugega do sedaj nista še našla v evangeljih) tako morate tudi vi, gospodje duhovniki pri vsaki priliki reči liberalcem „mir z Vami“, potem bodo mirni. Če bo pa še kaj treba, se bosta še glasila. Tako pravita Josip Volčič, župan, in Anton Švara v Komnu na Krasu dne 28. marca, kar je podpisal tudi Andrej Vaga, krčmar, ravno istega dne.

Nismo lagali, ko smo pisali, da se je „ob volitvah razbijalo sv. razpelo in da se je volilo v pijanosti“. „Soča“ nam očita, da lažemo, ker ji na njeno vprašanje nismo takoj postregli z odgovorom. Da ne bo še dalje v skrbeh, povemo, da se je to grdo dejanje zgodilo v Biljah pri Gorici, kjer vladajo doslej še liberalni agrarci. Nismo si izmislili tega čina, ker je pregrd. Tako je zopet na novo dokazano kako delajo z verskimi rečmi liberalni agrarci.

Velikanske kupe nesramnosti je nagromadil „Sočin“ pisar v „Soči“ 7. aprila. Radi novih naših vžigalic napada vse mogoče osebe in naprave. Celo koroški slovenski mandat izrablja pisar v boju zoper nove vžigalice. To je dokaz, da so vžigalice dobre. Če bi bile zanič, bi ne bilo treba toliko kanonov. Somišljeniki, odgovorite na „Sočine“ nore surovosti s tem, da rabite le naše vžigalice „V korist obmejnim Slovincem“, ker s tem bodete pomagali tudi slovenskemu šolstvu v Gorici.

— Goriški deželni zbor bo baje sklican meseca junija.

— V Rihemberg je poslala vlada 2338 kg bakrelega vitriola, da naj ga županstvo razdeli mej občinarje. Županstvo je napravilo seznamek občinarjev, ki so trpeli v l. 1905 radi toče in v l. 1906 radi velike suše. Ta neznanek, ki ga je potrdilo storošinstvo, je poslalo županstvo c. kr. okr. glavarstva v Gorici, ki ga je pregledalo, popravilo in potrdilo. Po tem seznamu se je razdeljeval vitriol. Razume se samo o sebi, da ni bilo mogoče vsem vstreči. Mnogo jih je nezadovoljnih. Najbolj nezadovoljno je županstvo samo, ki ni moglo vsem ustreči in ki mora zdaj poslušati še očitjanja. Taka razdeljevanja rode povsod nezadovoljnost. Zato se je županstvo hitro v začetku opetovano obrnilo na visoko vlado s prošnjo, naj bi se denar, ki je namenjen za vitriol, daroval rajši za popravo občinskih cest ali za kako drugo občinsko napravo. Vlada ni hotela uslišati te prošnje. Tako je moralo županstvo

sprejeti naloženo mu nalogo ter razdeliti vitriol po 5, 10, 20, 30 kg mej občinarje. Kakor rečeno, niso bili može s to razdelitvijo zadovoljni. Nekateri so se v tem oziru obrnili tudi na naše uredništvo. Vsem tem naj velja pojasnilo, ki smo je tu napisali in smo je prejeli od rihemberškega županstva samega.

— Vojaška vest. Pijonirji 2. stotnije so dospeli v Gorico z južno železnico iz Przemysla na Gališkem. Na južnem kolodvoru so jih vsprejeli: general z mnogimi častniki, politična obiaast po svojem zastopniku. Poznaše prideta še dve stotnji. Na Rojicah si gradijo barako, kjer bodo shranovali ladje in drugo njim potrebno orodje. Ljudje so lepe, črste rasti, večinoma Slovaki.

— Strašen samoumor. — Minolo nedeljo 5. aprila se je zgodila v Lokavcu na Vipavskem velika nesreča. Anton Slokar, posestnik in krčmar si je prerezal vrst in z brivno britvijo razparal trebuh in umrl po hudih bolečinah. Dejan je bil še v sv. olje. Dr. Fink mu je že mrtvemu zašil trebuh. Ubogi Slokar je storil ta žalosten korak v napadu umobolnosti in zato se ga je lahko cerkveno pokopalo. Ta je tisti mož, ki je svoje dni r. gosp. Štefana Kerkoč, žugal z nožem in z veliko težavo so ga spravili takrat v bolnišnico za umobolne v Gorici. N. v. m. p.

— Napad v Čepovanu. V soboto ob 8 h večer je bil v Čepovanu pred vasjo napaden zidar Martin Podgornik. Trije napadaleci so planili proti njemu ter mu zadali precej veliko rano v čelo. Napadna sta bila tudi dva druga moža, ki pa nista ranjena. Napadani so pristaši S. L. S., napadaleci pa so najhujši liberalci Alojz in Peter Marovec in Štefan Bratuž, ki bodo svoje liberalno dejanje še obžalovali. Zadevo ima v roki orožništvo.

— Prikazen o kateri se je pisalo iz Avč ni bila topova kroglja, ampak meteor ali zvezdni utrinek, katerega je bilo videti in slišati tudi drugod. Po Vipavskem so isti dan in ob isti uri slišali bobnenje v Čavnu, kakor bi se gora posipala in videli so tudi dim v smeri proti Avčam. Mislijo, da je dim oddušek potresa.

— Vojaki so prišli 31. sušca v Kobariid. In sicer je prišla 1 stotnja domobrancev iz Celovca.

— Strelne vaje. Deželnohrabrovsko poveljstvo v Gradcu je dobilo od bramb. ministerstva ukaz od dne 10/2 1908. št. III. 1206, ex 1907, da pospešuje med prebivalstvom strelne vaje. Radi tega je naročeno 4. deželnohrab. pešpolku, ki biva od aprila do septembra po goriških hribih, da vodi in nadzoruje take strelne vaje. Toplo priporoča omenjena okrožnica snovanje strelnih društev. Orožje in streljivo dobe društveniki brezplačno.

— Otrok se opeknel. V Višnjeviku je padel otrok v kotel zavrelih strobov (28. marca). Vsled hudi oporjenosti — opeklina je umrl 29. marca. Čuvajte matere zvesto male — nikdar ni preveč, da ne bo poleg nesreče in žalosti in očitjanja še — kazen! Naše sočutje!

— Tihi zveder na delu. V Trziču so v torek po noči obiskali svedrači župnišče. Predrli so strop sobe, kjer se je nahajala železna blagajna, se spustili po vrvi v sobo, ter pričeli svoje „diskretno“ delo. Toda nek ropot jih je pregnal. Blagajna so le malo navrtali. Tako so prišli ob lep plen. V blagajni je bilo 3000 K denarja.

— Bosanski polk v Trstu. — V sredo dopoldne je došel v Trstu bosanski polk. Pričakoval ga je nad 15.000 ljudi. Na postaji so ga burno pozdravili Slovenci in Italijani. Bosanska godba je svirala himno sv. Jasta. Navzoča sta bila tudi namestnik Hohenlohe in župan Sandrinelli. V vojašnici je imel polkovnik hrvaški nagovor; pozdravil je vojake v imenu mesta. Sledili so navdušeni živoklici vajakov cesarju in mestu. Vtis je bil ugoden.

„Balkan“ poroča, da je bosanski polk pozdravila godba 97. pešpolka. Sprejeli so jih tudi stari in novi veterani. O d

kolodvora do velike vojašnice jo korakal polk med špalirji radovednega ljudstva. Vajakom se je poznalo, da so od dolgega potovanja utrujeni.

— Uredništvo „Perotninar-ja v Trziču naznanja vsem svojim cen. naročnikom, da so se vsled preselitve v Ljubljano in stem zvezanega ogromnega dela, zapoznele številke 11 in 12 drugega letnika „Perotninar“, kakor tudi odgovori na razna došla vprašanja, kar se blagovoli oprostiti. Omenjeni številki izideta okoli sredi aprila t. l. ter se razpošljejo še iz Trziča. III. letnika prva številka bode izšla v pričetku maja in sicer iz Ljubljane, Janez Trdinove ulice št. 8.

— Liberalnih duhovnik. — V Nevehlavi na Češkem je znani agrarni poslanec duhovnik Zahradnik na shodu dejal: „Če prav veri ne služim, škodoval pa ji tudi ne bom“. Nato pa je neki kovač, Culik, prošil za besedo in dejal: „Gospod doktor, kar tu trdite, ni res. Kje pa ste bili med debato o predlogu Mazarikovem? Tri dni se je tam zabavljalo proti veri, cerkvi in svetnikom, vi pa, gospod doktor bogoslovja in duhovnik ste molčali. Jaz sem oče deveterih otrok, toda v takem položaju ne bi molčal, tudi če bi šlo za moje življenje“. — Dr. Zahradnik zdaj kovača toži zaradi razžaljenja časti. Zahradnik je češki agrarec, ki so vzor našim agrarcem. Vsa čast kovaču Culiku. Hvala Bogu, takih mož ima tudi naša S. L. S. stranka mnogo.

— Nenavaden pojav. Na Ozbenu se je videl pretekli teden čuden, nenavaden pojav. Iz tal ven je plapolal nad 2 m visok raznobarven plamen, in sicer ob nevihti in dežju. Od kod ta nenavaden „kres“? Ali daje zemlja ven, kar je slabega, ali kar je dobrega?

— Avstrijski vojaški begunci. V Hamburgu so prijeli dva avstrijska vojaška begunca, ki sta se hotela zastopj peljati na parniku „Austria“ iz Trsta v Hamburg. Medpotoma so ju pa odkrili v njunem skrivališču. Izročili so ju avstro-agrskemu konzulatu.

Št. 747

O. š. sv.

Razpis

učiteljskih mest v sežanskem okraju.

V tem okraju razpisujem ta-le učiteljska mesta:

1. mesto višega učitelja na štirirazrednici v Nabrežini;
2. mesto višega učitelja na dvozrazrednicah v Kostanjevici in v Tomaju;
3. mesto učitelja-voditelja na enorazrednicah v Avberu, na Barki, v Mavhinjah, Kobljeglavi, Koprivi, Štjaku, Štomazu in Velikemdolu;
4. mesto učitelja na trirazrednici v Lokvi na štirirazrednici v Nabrežini in na petrazrednici v Komnu in Sežani;
5. mesto učiteljice na trirazrednici v Lokvi, na dvozrazrednicah v Kostanjevici, v Pliskovici in v Štanjelu.

Službeni prejemi so določeni v deželnem zakonu od dne 14. januarja 1906 l. dež. zak. in ukaz. št. 10.

Pravilno opremljene prošnje naj se predlože službenim potom podpisane uradu v dobi štirih tednov po oglasu tega [razpisa v uradnem časopisu »Osservatore Triestino«.

Nezadostno opremljene prošnje se zavrnejo.

C. kr. okr. šol. svet v Sežani, dne 3. aprila 1908.

Predsednik:
REBEK.

Z Maršnerjevo
znamko
zaznamovani

šumeči limonadni bomboni
(malinov, limonov, jagodni, črešnjev
in mareličin okus)

so najboljši.

Prvo češko delniško društvo za orient
sladkorno blago in čokolado prej A.
Maršner kraljevi Vynohrady.

Prva goriška tovarna umetnik ognjev

s strojnim obratom izdeluje: rakete,
bengalične luči, rimske sveče, ko-
lesa i. t. d. i. t. d.

Kot posebnost izdeluje papirnate to-
piče. Zlasti priporoča jubilejne trasp-
arente v velikosti 120 cm X 200 cm s
podobo cesarjevo; in 100 cm X 150 cm
z monogramom.

Ferd. Makuc

pooblaščen in priznan pyrotehnik
Gorica, C. F. G. 34.

(Iz prijaznosti se sprejemajo naročila
tudi v kavarni „Dogana“ tik sodnijske
palače.)

Ant. Obidič
čevljar

v Semeniški ulici 1
v Gorici

priporoča se
za raznovrstna naročila po meri
za gospe in gospode.
Naročila se izvršuje hitro.

Zahvala.

Ker nam ni mogoče oseb-
no se zahvaliti vsem onim ki so
se vdeležili pogreba našega nepo-
zabljivega rajnega

Štefana Makuc-a

zahvaljujemo se tem potom vsem.
V prvi vrsti se zahvaljujemo preč.
g. kuratu Jan. Humarju za njegov
trud in tolažbo pokojnem v času
bolezni. Zahvaljujemo se katoliškemu
bralnemu društvu iz St. Ferjana
katero se je udeležilo pogreba z
društveno zastavo v obilnem šte-
vilu. Ravno tako tudi pevcem iz
Pevme ki so pred hišo žalosti in
na pokopališču ganljivo zapeli kakor
tudi vsem onim ki so se vdeležili
pogreba v obilnem številu.

V Grojni, 10. aprila 1908.

Zalujoča družina.

Epilepsija.

Kdor trpi na epilepsiji, bolezen sv. Valen-
tina in na drugih sličnih boleznih, ta naj
se obrne na privilegirano lekarno „Schwa-
nen-Apotheke, Frankfurt A. M. Tam
vdobi tozadevno brošuro brezplačno.

Društena opekarna ŽNIDARČIČ & BRATA MOZETIČ v Renčah

naznanja, da s 1. januarjem 1908 ni v ni-
kaki zvezi z „Zadrugo za prodajo ilovnatih
izdelkov“ v Gorici. Z istim dnem je postala
ista samostojna in je ne veže nikak kartel.
Za pojasnila se je obrniti na vodstvo društ-
vene opekarne Brata Mozetič v Gorici.

Pijanosti ni več.

Uzorec tega čudeznega iz-
delka „COZA“ se pošlje brez-
plačno.

More se dati v kavi, v mle-
ku, v pivu, v vinu ali v jedi-
lih ne da bi pivec to zapazil.

Prašek „COZA“ učinkuje
čudovito, tako, da se pivcu
pristudi alkohol in vse alko-
holne in močne pijače. Ta
prašek deluje tako mirno in
gotovo, da mu ga smejo dati
že na, sestra ali hči dotičnika,
ne da bi on zapazil, kaj je
resnično provzročilo njegovo
zdravljenje.

Prašek „COZA“ je prinesel
mir v tisočere družine, je rešil
ogromno oseb sramo in po-
nižanja, da iz takih oseb je
celo napravil čvrste, močne in vsakega dela
možne ljudi. Ta prašek je že marsikatera mla-
deniča spravil nazaj na pravo pot sreče ter je
podaljšal za mnogo let življenje mnogim osebam.
— Zavod, ki poseduje ta čudodelni prašek, pošlje
vsem onim, ki zahtevajo knjigo s 1500 zahvalami
in en vzorec. Dopisuje se v nemškem jeziku.

Zajamčeno je, da je prašek popolnoma
neškodljiv.

COZA ISTITUTE 62, Chancery Lane,
London 257 (Anglija)
Na pisma je djati znamko 25, na dopisnice za
10 stotink.

Rihard in Felix Maier

Dunaj II. Kaiser-Josefstrasse 30

erarni liferanti kupujejo in
prodajajo seno, slamo, re-
zanico in krompir vsake
vrste pod najugodnejšimi
pogoji.

Velepodjetje prve vr-
ste v lastnem obratu
z lastno parno silo.

JUHE IN OMAKE
PRIPRAVLJENE IZ
Armour-jevega
Mesnega izvlečka
so močne, izdalne in cone.
Kjer se ga ne dobi, naj se piše ponj pod naslovom
HEINRICH STÖSSLER, DUNAJ, 1/20.

Cerkvena mizararska dela
v rimskem in gotiškem slogu
izdeluje
M. Černigoj-Gorica.

POZOR!

POZOR!

Slamnikarska zadruga v Mengšu, Kranjsko.

priporoča svojo bogato zalogo moških, ženskih in
M M M M otroških slamnikov M M M M

Naročite čimprej da se more naročilo pravočasno zvršiti.
Narodno podjetje! Solidna postrežba!

Ilustrovani ceniki franco in zastonj!

Vsakemu se na željo pošljejo vzorci slamnikov na
ogled, ako se to želi

Išče se zastopnik za Goriško.

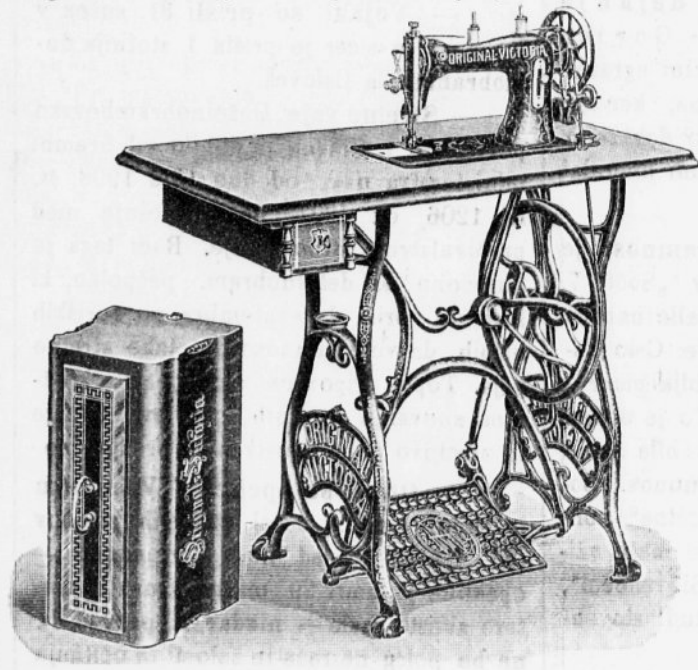
Slovinci! Poslužujte se edino slovenske zadruge za slamnike!

Svoji k svojim!

Svoji k svojim!

CENJ. DAME IN GOSPODJE — POZOR!

Imate že šivalni stroj? Ako ga nimate, omislite si najnovejšo marko „Original-Viktoria“ in najboljšega izdelka. Po
dolgoletnih skušnjah sva prišla do prepričanja, da ostane „Original“ vedno le najboljši.

Original-Viktoria stroji delajo še po 15-
letni uporabi brezšumno.

Original-Viktoria stroji so neprekosljivi na
domačo rabo in obrtne namene.

Original-Viktoria stroji so najpripravnejši
za umetno vezenje (rekamiranje). Tvrdba stavi
na razpolago strankam učiteljico, ki poučuje
brezplačno.

Original-Viktoria stroji so najboljši izdelek
vseh dosedaj obstoječih tovarov.

Za vsak stroj jamčiva 10 let.

Nikdo naj ne zamudi priliko
ogledat si pred nakupom „Original-
Victoria“ stroje.

Edina zaloga „Original-Viktoria“
strojev in drugih šivalnih strojev,
dvokoles „Puch“ orožja, municije in
vseh lovskih priprav pri tvrdki,

Kerševani & Čuk — Gorica Stolni trg (Piazza Duomo) št. 9.

Najboljše manufakturno blago

po zelo nizki ceni

prodaja:

v Gorici „Krojaška zadruga“ v Gorici

Gosposka ulica št. 6 in 7.

Zaloga je nedosegljiva te stroke v Gorici!

Cene so stalne!